



Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

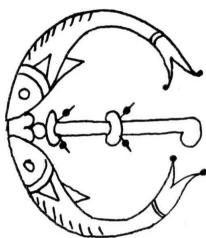
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 280

1 Ἰουλίου 2010

Δημόσιες

ἀλλ' ὄχι ἀνθρώπινες



ὕψιμα καὶ ἐποχή μας. Καί, ταυτόχρονα, προβληματική. Μέ
δίψα γιά γνώση καί γιά τεχνολογική πρόοδο, ἀνοίγει, ὁλοένα
καί εὐρύτερα τόν ὀρίζοντα τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας καί τῶν
κοινωνικῶν σχεδιασμῶν της. Καί ἀφήνει στό σκοτάδι καί στή
μοναξιά τήν ἀνθρώπινη ὑπαρξη. Στό κέντρο τῆς ἀχανοῦς,
πολυκλαδικῆς καί πολύβουης ἐπεκτατικότητος, ὁ ἀνθρώπος,
ἡ ἀτίμητη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, μόνος, μονότατος, χαράσσει πορεία ζωῆς ἢ θα-
νάτου. Καί σηκώνει τό βάρος τῶν εὐτυχῶν ἢ τῶν ἀτυχῶν ἐπιλογῶν του
δίχως τό θάρρος νά ἀνοίξει τά παραπέτια τῆς καρδιάς του στό συνοδίτη.
Δίχως τήν ἀνεση τῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας μαζί του. Καί δίχως τήν ἐλπίδα
νά συναντήσῃ μιᾷ ἀχνή, ἔστω τρεμάμενη, φλόγα ἀγάπης στίς κατασκότεινες
στροφές τῆς ἀναπάντεχης περιπέτειάς του.

Στήν ποικιλόχρωμη καί ποικιλόμορφη ἀγορά τῶν σύγχρονων ἀξιῶν δέν
ἀπουσιάζει ἡ ἀντινομία. Ὁ μοναχικός ὁδοιπóρος, μέ τή σφιγμένη καρ-
διά καί τό θολό βλέμμα, ἀκούει καί βλέπει νά προσφέρεται, μέ θορυβώδη

διαφήμιση, ἡ γνώση τῆς δημόσιας ἐπικοινωνίας καί τὰ τεχνολογικά ἀξεσουάρ, πού ἀκυρώνουν τίς ἀποστάσεις, ἐπεξεργάζονται καί ἀναμεταδίδουν τήν παγκόσμια ἐπικαιρότητα, ἐμπορεύονται τίς πληροφορίες, ὁμαδοποιοῦν τὰ ἀνθρώπινα ὁράματα καί διαμορφώνουν τήν παγκοσμιοποιημένη-ὅπως ἀρέσκονται νά τήν ἀποκαλοῦν-ἀλλά τραγικά κομματιασμένη, πολλαπλά διαφοροποιημένη καί ἐπικίνδυνα ἀλληλοσπαρασσόμενη σημερινή ἀνθρωπότητα.

Κλάδος σπουδῶν, πού μονοπωλεῖ τό ἐνδιαφέρον καί μαγνητίζει τούς νέους ὁραματιστές τῆς μεγάλης ζωῆς καί τῆς ἀνάδειξης στό πλατῶ τῆς δημόσιας προβολῆς, εἶναι οἱ «δημόσιες σχέσεις». Ἡ πολυδιαφημισμένη σύγχρονη ἐπιστήμη, πού ἐπαγγέλλεται γκρέμισμα τῶν τειχῶν τῆς ἀπομόνωσης μέσα στήν παγκόσμια μάζα καί χειραγωγή στή χαρά τῆς φιλίας καί τῆς συνεργασίας. Ὅσοι τήν προβάλλουν, ὅσοι τή διδάσκουν καί ὅσοι ἐπιδίδονται στή σπουδή της, τή θεωροῦν καί τή διαφημίζουν, ὡς τό μεγάλο εὔρημα τῆς ἐποχῆς μας. Ὡς τή γνώση καί τή δεξιότητα προσέγγισης τοῦ ἀνθρώπου. Ὡς τήν τέχνη τοῦ ἐντυπωσιασμοῦ καί τοῦ σπησίματος γεφυρῶν πραγματικῆς ἢ πλασματικῆς φιλίας μαζί του. Ὡς τήν ἐκλεπτισμένη δεξιότητα στό ἄνοιγμα πολιτικοῦ, κοινωνικοῦ ἢ καί ἐπαγγελματικοῦ διαλόγου καί-σέ τελευταία φάση, στήν ἀπόκτηση ὁπαδοῦ ἢ πελάτη.

Αὐτός ὁ τελευταῖος σχεδιασμός, ἔκδηλος, φορτικός καί κατευθυνόμενος, κατακαίει τήν πνευματική ἀνθοφορία τῆς ψυχῆς καί ἐνσπείρει, στόν ἀγρό τῶν ἐννοιῶν καί τῶν αἰσθημάτων, τήν ἀπογοήτευση, τήν πικρία, τήν ἀντιπαλότητα. Οἱ διπλανοί, πού ἔρχονται μέ τήν τεχνογνωσία τῆς μηχανῆς τῶν δημόσιων σχέσεων, στήν πρώτη φάση γίνονται βαρετοί καί στήν ἐπόμενοι κατανοῦν ἀφόρητοι. Ὁ λόγος τους ἵκεῖ μέσα σου ὡς ἐπεξεργασμένη προπαγάνδα. Οἱ φιλοφρονήσεις τους ἐγγράφονται ὅλες στή «χάρτα» τῆς σκοπιμότητας καί προκαλοῦν τήν αἴσθηση τοῦ πονηροῦ ἢ τοῦ γελοίου. Σέ χαιρετοῦν ὡς φίλοι καί σέ στριμώχνουν στό ἄρμα τους ὡς χειροκροτητή καί ὡς ὑπηρέτη.

Δέ θά κομίσω «γλαῦκα εἰς Ἀθήνας» ἄν, καταθέτοντας τήν προσωπική μου ἐμπειρία καί ἀντλώντας στοχασμούς καί κρίσεις, σύγχρονων ἀναλυτῶν, ὑποστηρίξω τήν ἂποψη, ὅτι ἡ εὐρύτητα ἀναπτυγμένη ἐπιστήμη τῶν δημόσιων σχέσεων, ἐξυπηρετεῖ τή συγκρότηση τῆς ἄλογης, φανατισμένης καί ἐκθηριασμένης μάζας καί ὄχι τό κοινωνικό σῶμα τῶν ἐλεύθερων καί «ἐν ἐλευθερίᾳ» σκεπτόμενων ἀνθρώπων ὑπάρξεων. Γεμίζει τίς ἀγορές μέ τὰ θύματα τῆς ἀπανωτῆς, φανταχτερῆς διαφήμισης, ἀλλά δέ γεμίζει τίς καρδιές



Ἡ ἀτζέντα τοῦ «χθές»

«ΦΥCIN ΜΕΤΑΒΑΛΕΪΝ ΟΥ ΡΑΔΙΟΝ»

Φίλοι καὶ ἀναγνώστες τῆς "Ελευθέρης Πληροφόρησης" διατυπώνουν ἔντονη τὴν ἀνησυχία τους καὶ τὸν προβληματισμὸ τους γιὰ τὸ ἀρχιερατικὸ καὶ ποιμαντικὸ προφίλ τοῦ σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερώνυμου. Ἡ ἀδυναμία του νὰ καταθέσει μαρτυρία Πατερική καὶ ὁδηγητική στοὶ πολυπληθεῖς ἐκκλησιαστικὸ πλῆρωμα εἶναι ἐμφανέστατη. Ἡ σιωπὴ του καὶ ὁ ἀποκρυφισμὸς του μπροστὰ στὰ καυτὰ σκάνδαλα τοῦ ἀρχιερατικοῦ καὶ τοῦ ἱερατικοῦ χώρου, ἐνσπείρει στίς συνειδήσεις ἀπογοήτευση καὶ ὑπερδιέγερση. Ἡ ποιμαντικὴ ἄπνοια, πού ἐγγράφεται στὰ δελτία εἰδήσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου προκαλεῖ πνιγμονή.

Ἀπαντώντας στὰ ἀπανωτά ἐρωτήματα, πού μοῦ ἐμπιστεύονται οἱ φίλοι, καταθέτω τὴν ἐξομολογητικὴ ἐνημέρωση, ὅτι οἱ ἴδιες ἀπορίες καὶ τὰ ἴδια ἐρωτηματικά στροβιλίζονται καὶ στοὶ δικό μου μυαλό καὶ διεγείρουν τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ αὐριο καὶ τὸ μεθαύριο. Ἄν τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα κυλήσουν στίς ράγες, πού τὰ ἔσπρωξε ὁ Ἱερώνυμος, τὸ πρῶτο σκοτεινὸ σχέδιο θὰ τὸ συμπληρῶνει ἓνα δεύτερο καὶ πρὶν κοπάσει τὸ πρῶτο

μέ τὴν πληρότητα καὶ τὴ θερμότητα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης. Μαντρώνει στίς αὐλές τῶν κομματικῶν σχηματισμῶν τοὺς συνταξιασμένους μέ τὰ πολιτικά ὁράματα ἢ μέ τίς κρυφές σκοπιμότητες, ἀλλὰ δέν ἀποκαλύπτει, δέ διδάσκει καὶ δέν ἐμπνέει τὸ δέσιμο τῶν χειρῶν καὶ τὴν περικύρπωση τῶν καρδιῶν σέ μιά κοινωνία γνήσιας ἀνθρωπιάς καὶ ἀνυστερόβουλης συνεργασίας.

Μέ τίς σύγχρονες δομές σέ πλήρη ἀνάπτυξη, τὰ δημοσιογραφικά ὄργανα θὰ διευρύνουν ὁλοένα καὶ περισσότερο τίς τυπογραφικές τους ἐγκαταστάσεις, τὰ τηλεοπτικὰ κανάλια θὰ αὐξάνουν τὰ κέρδη τους, οἱ συντεχνίες τῆς διαφήμισης τοῦ σέξ ἢ τῶν ναρκωτικῶν ἢ τῆς βίας θὰ διατηροῦνται στοὶ πρῶτο πλάνο τῆς προβολῆς καὶ τῆς ἐπιβολῆς καὶ τὸ κοινωνικὸ σῶμα θὰ παραμένει σέ κατάσταση αἰχμαλωσίας, φθορᾶς, διαφθορᾶς καὶ πλήρους ἀποσύνθεσης.

κύμα της απογοήτευσης θά έρχεται, όρμητικότερο και έπικινδυνότερο, τό έπόμενο.

Έρμηνεία του φαινομένου «Ιερώνυμος» βοήθα σέ μιά σκληρή, αλλά άληθινή δημόσια κριτική, πού τήν άπηύθυνε στον τότε Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας Ιερώνυμο ό Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αίγιαλείας Άμβροσίος και τήν κοινοποίησε σέ όλους τους Μητροπολίτες της Έκκλησίας της Ελλάδος. Για καιρό, μέ βασάνιζε ό προβληματισμός και τά έρωτηματικά, άν έπρεπε νά τήν ξαναφέρω στην επικαιρότητα. Οί σκοτεινές, όμως, έξελίξεις του μακρότατου χρονικού διαστήματος, πού διέρρευσε από τήν άνάρρηση του Ιερώνυμου στον άρχιεπισκοπικό θρόνο, ίσαμε σήμερα, μέ έπεισαν, ότι ό έλεγκτικός λόγος του συλλειτουργού Άμβροσίου ίχνογραφεί όχι μόνο τό πορτραίτο του τότε Μητροπολίτη Θηβών, αλλά και του σημερινού Άρχιεπισκόπου Άθηνών Ιερώνυμου.

Τό έπαναφέρω, λοιπόν και τό παραδίδω στην κρίση και στην εκτίμηση του εύρύτατου και άνήσυχου εκκλησιαστικού πληρώματος.



† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ & ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

ΕΝ ΑΙΓΙΩ, ΤΗ, 199

28η Αύγούστου '97

Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτην Θηβών και Λεβαδείας
Κύριον Ιερώνυμον
Άγίου Δημητρίου, 1
321 00 ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ

Ήσπαστέ μου Ιερώνυμε,

Θά συνεχίσω νά μάχωμαι, έστω και μόνος, διά τήν αλήθειαν και διά τήν Έκκλησίαν. Είμαι τό χρέος μου προς τήν Μητέρα Έκκλησίαν, ήτις μās έξέθρεψε, μās έτίμησε, μās άνέδειξεν εις τον όν κατέχομεν Έπισκοπικόν θρόνον. Η αλήθεια είναι πικρά ένίστε και ένοχλητική εις τήν άκοήν. Έν τούτοις είναι αναγκαία και σωστική! Ύπηρετών, λοιπόν, τήν αλήθειαν, άδελφέ μου, θά σοί είπω διά μίαν είσέτι φοράν πικρά τινα λόγια μέ μόνον σκοπόν τήν άφύπνισίν σου. Πρός τό συμφέρον σου και προς τό συμφέρον της Έκκλησίας. Τώρα όμως ή επικοινωνία μας δέν θά παραμείνη μυστική, όπως αί από 24.7.1995 και 18.4.1997 έπιστολαί μου, τάς όποίας εκράτησα μέχρι σήμερα μυστικόν έπτασφράγιστον. Έπειτα από

τήν προλαβοῦσαν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ὅλα χρειάζονται φῶς! Θὰ καταστήσω κοινωνούς τῶν σκέψεών μου τοὺς ἀδελφούς μας Ἱεράρχας. Ἐάν δέ ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον, τότε θὰ ἀποστείλω πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰς ὡς ἄνω μνημονευθείσας ἐπιστολάς μου πρὸς ἐνημέρωσίν των.

1. Ἐνα ψέμμα μᾶς βοηθεῖ ἴσως εἰς τό νά ἐξέλθωμεν πρὸς στιγμὴν ἀπὸ μίαν δυσχερῆ θέσιν, μᾶς ὁδηγεῖ ὅμως εἰς μίαν μόνιμον ἀνυποληψίαν! Εἰς τὴν κρίσιμον Συνεδρίαν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 31ης Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἀπέδειξα περιτράνως διὰ τῶν ἐγγράφων α) ὅτι παρέσυρες τὸν Ἀρχιγραμματέα καὶ τοὺς Γραμματεῖς εἰς τὴν πλαστογραφίαν τῶν Πρακτικῶν τῆς ΔΙΣ τῆς 6ης Ἀπριλίου 1995, β) ὅτι δέν ὑπάρχει «πρότασις» τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας περὶ συγκροτήσεως Ἐπιτροπῆς παρακολουθήσεως καὶ διαχειρίσεως Ἀναπτυξιακῶν Ἔργων τῆς Ἐκκλησίας, γ) ὅτι οὐδέποτε ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ διορισμός τοῦ κ. Ὀδυσσεῶς Κοσμάτου ὡς Μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης δ) ὅτι οὐδέποτε διεξήχθη διαγωνισμός πρὸς ἀνάθεσιν τῶν μελετῶν τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων καὶ ἐπομένως ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκπονήσεως τῶν Μελετῶν διὰ τὰ συγκεκριμένα ἔργα εἰς τὴν Ἑταιρείαν τοῦ κ. Κοσμάτου ὑπῆρξε χαριστική καὶ ἄρα παράνομος καὶ καταχρηστική, καὶ ε) ὅτι τό Πρακτικόν τῆς ΔΙΣ τῆς 6.4.1995 παραμένει ἔκτοτε ἀνυπόγραφον καὶ ἄρα τυγχάνει ἄκυρον. Ἡ εὐθύνη λοιπὸν διὰ τὴν κακὴν διαχείρισιν τοῦ ἀστρονομικοῦ ποσοῦ τῶν 1.700 ἐκατομμυρίων δρχμ. βαρύνει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν Σεβασμιότητά σου καὶ οὐδένα ἕτερον. Ὅταν μετ' οὐ πολὺ ἀνῆλθες εἰς τό βῆμα, ἀντὶ νά ἀπαντήσης εἰς τὰς ἐκτοξευθείσας βαρυτάτας ταύτας κατηγορίας, ἀπευθυνόμενος πρὸς με εἶπες τὰ λόγια ταῦτα: **«ἐσύ δέν μοῦ τάμαθες, Ἄγιε Καλαβρύτων; μαζί δέν τά κάναμε;»**.

Θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι ἐκέρδισες τὴν μάχην τῶν ἐντυπώσεων, ἐκφέρων ἓνα τόσον χονδροειδές ψεῦδος. Ἀλλὰ διὰ τοὺς νοῦν ἔχοντας ἡ ἀπάντησις αὕτη ἐμπεριέχει μίαν ὁμολογίαν ἐνοχῆς. Δέν ἀρνήθηκες, ὅτι ἔκαμες ὅσα ἐγὼ κατεμαρτύρουν! Δέν ἀπέκρουσες τὰς κατηγορίας καὶ δέν ἔδωσες μίαν πειστικὴν ἐξήγησιν! Ἀπλῶς, εἰσάγων ἓνα χονδροειδέστατον ψέμμα, προσεπάθησες νά δημιουργήσης συνενόχους! Καὶ βεβαίως δέν εἶμαι συνένοχος, καθ' ὅσον οὐδέποτε σέ ἐδίδαξα τοιαῦτα «τερτίπια» καὶ οὐδέποτε «μαζί» ἐκάναμε τοιαῦτα ἐγκλήματα! Ἄλλωστε οὐδέποτε συνεργασθήκαμε εἰς τὴν Ἀρχιγραμματεῖαν, οὐδέποτε διετελέσες ὑπὸ τὴν διοι-

κητικήν μου εὐθύνην, οὐδέποτε ἔλαβεν χώραν παράδοσις τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀρχιγραμματείας ἐκ μέρους μου πρὸς σέ, καθ' ὅσον ἡ δική σου θητεία εἰς τὴν Ἀρχιγραμματείαν χρονικῶς ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν προηγηθεῖσαν ἰδικήν μου (ἐμεσολάβησαν δύο τοποθετήσεις, ὅταν ἐγὼ παρέδωσα εἰς τὸν ἀείμνηστον Νικηφόρον Τζιφόπουλον, μετὰ ταῦτα Μητροπολίτην Χίου). Καί ἐπὶ τέλους οὐδέποτε μέχρι σήμερον κατηγορήθην διὰ τοιαῦτα «κατορθώματα». Κατὰ τὴν περίοδον τῆς θητείας μου ἄλλωστε εἰς τὴν Ἀρχιγραμματείαν ὑπῆρχον Ἀρχιερεῖς, ὡς π.χ. ὁ μακαριστὸς Ἐλευθερουπόλεως Ἀμβρόσιος, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἐλέγξουν τὴν οἰανδήποτε παραχάραξιν τῶν Πρακτικῶν. Ἐνῶ τώρα ὑπάρχει ἓνας Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν δύσιν του καὶ ἐπομένως ὅλα τὰ κακὰ δύνανται νὰ συμβοῦν, ὅπως καὶ συμβαίνουν ἄλλωστε...

Δέν θά ἤθελα νὰ ὑπομνήσω, ὅτι μέ ἠλέησεν ὁ Θεὸς νὰ σέ ἔχω εὐεργετήσῃ μεγάλως! Δέν ἀνέμενον βεβαίως τὴν διὰ βίου εὐγνωμοσύνην σου! Ἀλλὰ καὶ μίαν τοιαύτην συκοφαντίαν πῶς νὰ τὴν ἀνεχθῶ ἀπὸ ἓναν εὐεργετηθέντα;

Κηδόμενος, ὅθεν, τῆς ἀξιοπρεπείας μου σέ παρακαλῶ καὶ σέ προκαλῶ νὰ προσκομίσης ἔστω ἓνα παράδειγμα ἐξ ὧν «μαζί ἐκάναμε», ὥστε νὰ ἐδραιωθῇ ὁ ἰσχυρισμὸς σου. Ἄλλως εἰς τὴν ψυχὴν σου θά πλανᾶται ὁ ἐφιάλτης τῆς συκοφαντίας, ἐγὼ δέ θά ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σέ ἀποκαλῶ ἐφ' ἑξῆς ὄχι μόνον πονηρόν, ἐλισσόμενον ὡς αἴλουρον, μέ μοχθηρόν πρόσωπον, ὑβριστὴν τῶν Ἱεραρχῶν, ἠθικόν αὐτουργόν εἰς πλαστογραφίαν τῶν Πρακτικῶν ἀλλ' ἐπὶ πλέον ψευδολόγον καὶ ταπεινὸν συκοφάντην. Καί εἶσαι, ἀδελφέ μου!

2. Ἄς προχωρήσω λοιπὸν τώρα εἰς περαιτέρω ἀποκαλυπτήριά σου: Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Συνεδριῶν (Συνεδρία τῆς 30ῆς Ἰουλίου) ἠκούσθη ὡς καταγγελία, ὅτι Μέλη τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ἐπραγματοποίησαν θαλάσσιον περίπατον, «κρουαζιέραν» εἶπον, μέ τὸ ἰδιωτικὸν σκάφος οἰκονομικοῦ τινος παράγοντος ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι φέρονται νὰ συναλλάσσονται συχνά μετὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ ἐν Βουλιαγμένη οἰκόπεδα.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὑπαινιγμοῦ τούτου σύ, ἀδελφέ μου, ἔσπευσες νὰ διαβεβαιώσῃς τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, ὁμνύων μάλιστα εἰς τὴν Ἀρχιερωσύνην σου, ὅτι οὐδέποτε ἔλαβες μέρος εἰς τοιαύτην κρουαζιέ-

ραν! Δυστυχώς όμως διά σέ, δύο ημέρας βραδύτερον (τήν 1ην Αύγουστου) ἡ ἐφημερίς «Ἐλεύθερος Τύπος» μέ τίτλον «Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΞΕΧΝΑΕΙ ΕΥΚΟΛΑ ΤΗΝ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ» ἔγγραφεν τά ἐξῆς σημαντικά:

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θηβῶν καί Λεβαδείας: Ἐάν δέν θυμᾶσθε τήν ἐπίμαχη μονοήμερη κρουαζιέρα στήν ὁποία πήρατε μέρος, νά φρεσκάρω ἐγώ τή μνήμη σας. Ἦταν Μάϊος τοῦ 1994, στόν Εὐβοϊκό, παρέα σας εἶχατε τόν Ἐπίσκοπο Κερνίτσης, τό σκάφος ἦταν ἰδιοκτησίας γνωστοῦ ἐφοπλιστῆ-ἐπενδυτῆ, πού ἀξιοποίησε τήν ἐκκλησιαστική περιουσία. Μέ κάνετε νά αἰσθάνωμαι ἄσχημα πού διαψεύδω ἕναν τόσο σημαντικό Μητροπολίτη....».

Μεγάλην σημασίαν ἔχει ὅτι συντάκτης τοῦ σχολίου τούτου τυγχάνει ὁ Διευθυντής τῆς Ἐφημερίδος κ. Γεώργιος Κύρτσος, ὁ ὁποῖος, καθῶς πληροφορούμεθα, μετεἶχε ἐπίσης τῆς κρουαζιέρας ἐκείνης καί ἄρα τυγχάνει ἀψευδῆς μάρτυς. Ὑπάρχουν ἄλλωστε καί φωτογραφίες ὡς πειστήρια ἀδιάψευστα. Ἄρα ψεύδεσαι ἐνσυνειδήτως, Σεβασμιώτατε, καί μάλιστα ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας! Σέ παραδίδω, λοιπόν, εἰς τήν κρίσιν τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν.

3. Καί διατί ὅχι; Ὡς φαίνεται εἶναι παληά σου τέχνη ἡ ἐξαπάτησις καί τά ὅμοια, ἐφ' ᾧ καί βαρύνεσαι μέ πολύ χειρότερα πράγματα, ὅπως π. χ. μέ τήν κατηγορίαν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀπάτης! Ἐχεις κατηγορηθῆ εὐθέως, δημοσίως καί δῆ καί γραπτῶς «ἐπί κλοπῇ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας» ἀπό τά ἐπιστημονικά συγγράμματα τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Κωνστ. Καλοκύρη. Ὁ Καθηγητής Καλοκύρης ἐξέδωκε ἔντυπον ἐκ τεσσαράκοντα σελίδων μέ τίτλον «ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΕΛΕΓΚΤΩΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1972» ὅπου κατ' ἀντιζυγίαν παρουσιάζει ὁλόκληρα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων του, ἅτινα καταχωρίζονται αὐτούσια εἰς τό βιβλίον σου μέ τίτλον «ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ, ΑΘΗΝΑΙ 1971» ἄνευ μνείας τῆς πηγῆς προελεύσεώς των!!!! Σημαντικόν ἄλλωστε εἶναι τό ἀγιογραφικόν χωρίον, ὅπερ προτάσσεται εἰς τήν κριτικήν του: «Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἅ οὐκ ἔτεκεν» (Ἱερ. 17, 11).

4. Ὑπάρχει τώρα τό ζήτημα τῶν νοσηλείων σου εἰς τό Ἐξωτερικόν.

Οί διενεργήσαντες τόν διαχειριστικόν ἔλεγχον ὀρκωτοί Λογισταί δέν κατακρίνουν τήν οἰκονομικήν ἐνίσχυσίν σου διά τοῦ ποσοῦ τῶν 9.000.000 δρχμ. Σημειώνουν ὅμως, ὅτι δέν προσεκομίσθησαν παραστατικά δαπανῶν! Τοῦτο δέ εἶναι καί λογικόν καί δίκαιον! Θά ἦτο λοιπόν πολύ φυσικόν νά καταθέσης ἔστω καί ἐκ τῶν ὑστέρων τά παραστατικά ταῦτα, ὥστε νά κλείσῃ τό ζήτημα. Διατί ὅμως δέν σπεύδεις νά τό πράξης, ὥστε νά τεθῇς ὑπεράνω πάσης ὑποψίας;

Τήν ἀπάντησιν θά δώσωμεν ὑμεῖς. Λέγεται λοιπόν, ὅτι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος ἐπενδυτής-ἐφοπλιστής, ὅστις σέ ἐκάλεσεν εἰς τήν κρουαζιέραν εἰς τόν Εὐβοϊκόν, κατέβαλεν ἐπίσης ἐξ ἰδίων καί ὅλα τά ἐξοδα τῆς νοσηλείας σου εἰς Η.Π.Α. Τοῦλάχιστον τοῦτο διέδιδεν, καυχώμενος, εἰς ἀνύποπτον χρόνον διά λογαριασμόν του! Ἐάν τοῦτο ἀληθεύῃ τά πράγματα εἶναι πολύ σοβαρά, Σεβασμιώτατε ὑβριστά μου. Ἀπό σέ ἐξαρτᾶται νά ἀποσείσης μίαν τόσον σοβαράν κατηγορίαν.

Ἀγαπητέ μου Ἱερώνυμε,

Τό ἐρώτημα, τό ὁποῖον πολύ μέ βασανίζει, εἶναι τοῦτο: Ἀλήθεια, πῶς κατόρθωσες καί ἔκρυβες ἓνα τόσον ἀπαίσιον χαρακτήρα ὅλα αὐτά τά χρόνια; Ἐχεις γίνεῖ ἀγνώριστος! Κάτω ἀπό ἓνα προσωπεῖον, μέ πολλήν τέχνην πράγματι, ἔκρυβες ἓνα μοχθηρόν πρόσωπον καί ἓνα ἀδίστακτον χαρακτήρα! Δοξάζω τόν Θεόν, διότι μέ ἡξίωσεν ἐγκαίρως νά ἐννοήσω τί ἔκρυβες μέσα εἰς τήν ψυχὴν σου καί νά σοῦ τό δηλώσω εὐθαρσῶς μέ τήν ἀπό 24.7.1995 ἐπιστολήν μου. Εἰς τό ἐρώτημά σου «μαζί δέν τά κάναμε;» ἡ ἀπάντησις εἶναι καταφατική. Ναί μαζί τά ἐκάναμε. Ἀλλά τί καί ποῖα ἐκάναμε μαζί; Μαζί ἐπραγματοποιούσαμε παραστάσεις πρὸς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Σεραφεῖμ διά νά τοῦ ἐπιστήσωμε τήν προσοχήν ὡς πρὸς τόν τότε Δωδώνης κ. Χρυσόστομον καί ἄλλα τινα πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντός του. Διά νά εἴπωμεν πρὸς τόν Μακαριώτατον, ὅτι ἡ τόση ἐμπιστοσύνη τήν ὁποίαν ἐπιδεικνύει πρὸς τόν Δωδώνης Χρυσόστομον, ἐκθέτει ἀνεπανορθώτως τόσον τήν Ἐκκλησίαν, ὅσον καί τόν ἴδιον προσωπικῶς! Διά νά ζητήσωμεν τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Δωδώνης ἀπό νευραλγικὰς θέσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως! Ναί, αὐτά πράγματι ἐκάναμε μαζί! Καί δυστυχῶς τώρα βλέπω νά συμπλέξῃς μέ τόν ἄνθρωπον αὐτόν καί μάλιστα νά στηρίζεσαι εἰς τοὺς «τραμπουκισμούς» ἐνός τοιοῦτου ἐκκλησιαστικοῦ προσώπου!

Ἐν κατακλείδι θά ἤθελα νά ἀπαντήσω πρὸς τινὰς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι μέ κατέκριναν, ὅτι εἰς τὴν ὁμιλίαν μου ἐνώπιον τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας ἐχρησιμοποίησα σκληράν γλῶσσαν ἐναντίον σου καὶ κατέφυγον εἰς βαρεῖς χαρακτηρισμούς. Ἡ ἀλήθεια εἶναι σκληρά ἀπὸ τὴν φύσιν της. Εἶναι ὅμως γνωστόν, ὅτι ὁμιλῶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας. Ἡ γλῶσσα τῆς διπλωματίας δέν εἶναι ἡ γλῶσσα τῶν Χριστιανῶν. Ὅσοι ἐξ ἡμῶν δέν ἔχουν τὴν δύναμιν νά ἀκούσουν τὴν ἀλήθειαν, ἄς μὴ μέ κατακρίνουν. Λίαν συντόμως θά κατανοήσουν, ὅτι ἤμην ἐπιεικὴς εἰς τὰς κρίσεις μου πρὸς τὸ πρόσωπόν σου. Ὅταν ἓνας Ἱεράρχης ψεύδεται, συκοφαντῇ, συλλαμβάνεται ἐπὶ κλοπῇ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, νέμεται τὴν Ἐξουσίαν, δέχεται ἀντιπαροχὰς ἀπὸ τοὺς ἐπενδυτάς, πραγματοποιῇ κρουαζιέρας μαζί των, ὑποκρίνεται, ὠθῇ εἰς πλαστογραφίας, συνομολογῇ χαριστικὰς συμβάσεις, χωρίζῃ τοὺς Ἀρχιερεῖς εἰς ἡμετέρους καὶ μὴ, διορίζῃ τὰ μέλη Ἐπιτροπῶν κατὰ βούλησιν, ἀναθέτῃ εἰς ταῦτα ἄνευ διαγωνισμοῦ Μελέτας ἔργων τῆς τάξεως τῶν 4 δισηκατομμυρίων δρχ., διασπαθίζῃ τὸ χρῆμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ σκανδαλίζῃ τὸν Λαόν τοῦ Θεοῦ εἰς τί διαφέρει ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι λατρεύουν τὸ χρῆμα καὶ διοικοῦν τὸν τόπον χωρὶς φόβον Θεοῦ;

Ἡ Καλοῦς Αἰγιαλείας Ἀμβροσία
+ Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Στὴν ἀνοιχτὴ αὕτὴ καταγγελία τοῦ Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβροσίου δέν ἀπάντησε ὁ τότε Μητροπολίτης Θηβῶν Ἱερώνυμος. Ἀντ' αὐτοῦ ἀπάντησε μιά ομάδα ἱερέων τῆς Μητροπόλεως Θηβῶν, τὸ ἰδιότυπο εἶναι, ὅτι οἱ ἱερεῖς δέν ἐπιχείρησαν νά ἀνατρέψουν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Αἰγιαλείας Ἀμβροσίου. Ἐκφράζουν, μόνο, τὸ παράπονο, ὅτι ἡ ἐπίθεση αὕτῃ ἐναντίον τοῦ προϋσταμένου τους, πού τὴ χαρακτηρίζουν ἀνάδελφῃ, ἐξανεμίζει τὴν ἀγάπῃ καὶ τὴ σύμπνοια καὶ καθιστᾷ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας βορὰ στὰ ἀδηφάγα ΜΜΕ.

Ὁ δημοσιογράφος Θωμᾶς Τσάτσης, μέ ἄρθρο του στὴν «Ἐλευθεροτυπία» σχολίασε τὴν ἀντίδραση τῶν ἱερέων, πού ἐβίγησαν προσωπικά, ἐνῶ δέν ἐβίγη ὁ προϋσταμένος τους, πού ἦταν ὁ στόχος τῆς κριτικῆς τοῦ Μητροπολίτη Ἀμβροσίου.

Ὁ δημοσιογράφος Τσάτσης ἔγραψε:

«Ἡ ἀλήθεια εἶναι πικρά καὶ ἐνίοτε καὶ ἐνοχλητικὴ εἰς τὴν ἀκοήν...».
Ἡ φράση αὕτῃ εἶναι ἀπὸ τίς πρῶτες τοῦ μητροπολίτη Καλαβρυτῶν καὶ

Αίγιαλείας στην έπιστολή του προς τόν μητροπολίτη Θηβών Ίερώνυμο. Μιά έπιστολή γραμμένη σέ ιδιαίτερα ύψηλους τόνους πού τίς τελευταίες ήμέρες προκάλεσε κινητικότητα μεταξύ άρχιερέων, καθώς άνάμεσα στ' άλλα άναφέρεται έμμεσα καί στό θέμα τής διαδοχής.

Ο μητροπολίτης Θηβών δέν άπάντησε στίς κατηγορίες πού του άπευθύνει ο μητροπολίτης Καλαβρύτων. Άπάντηση όμως έστειλαν 17 ιερείς από τή Μητρόπολη Θηβών. Οί ιερείς άποφεύγουν νά κρατήσουν τούς τόνους ψηλά, άν καί μιλούν γιά «*διχαστικό κλίμα στον χώρο των κληρικών*». Η έπιστολή έχει ήμερομηνία 22 Σεπτεμβρίου καί έχει ιδιαίτερο ένδιαφέρον καθώς οί ιερείς δηλώνουν ότι έχουν «*καταστεί μάρτυρες καί αποδέκτες ενός ήθους καί ύφους τό όποιο έπιάζεται, έκτρέφεται, έκπέμπεται καί διαχέεται, σέ σκοτεινούς διαδρόμους μέ κατάληξη (φυσική;) τά έντυπα καί ήλεκτρονικά Μέσα πάσης φύσεως*».

Η κόντρα μεταξύ των μητροπολιτών Θηβών καί Καλαβρύτων ήταν μία από τίς πολλές κατά τή διάρκεια των συνεδριάσεων τής Ίεραρχίας στά τέλη Ίουλίου. Φαίνεται όμως πώς είναι από τίς λίγες πού συνεχίστηκαν μέ τήν άνταλλαγή έπιστολών. Οί σχέσεις μεταξύ των ιεραρχών πού πρωταγωνιστούν στην Έκκλησία τής Ελλάδος δέν είναι οί καλύτερες. Κι' όσο περνά ο καιρός γίνονται όλοένα καί χειρότερες. Οί μητροπολίτες πού θέλουν νά κατακτήσουν τό θρόνο του άρχιεπισκόπου είναι άρκετοί. Καί οί συμμαχίες συνεχώς αλλάζουν.

Πλησιάζει ή έκλογή άρχιεπισκόπου.

Οί έπιστολές του μητροπολίτη Καλαβρύτων καί των ιερέων από τή Θήβα άποτελούν μία ένδειξη γιά τό τί συμβαίνει στά έσωτερικά τής Έκκλησίας, πού δέν παύει όμως νά είναι σοβαρή καθώς οί περισσότεροι άρχιερείς άνυπομονούν νά φτάσει ή ήμέρα πού θά ψηφίσουν γιά τό νέο άρχιεπίσκοπο.

Ο μητροπολίτης Καλαβρύτων Άμβρόσιος έγραψε στό μητροπολίτη Θηβών Ίερώνυμο στίς 28 Αύγουστου. Άπ' όσα άναφέρει στην έπιστολή του, φαίνεται καθαρά πώς οί δύο "άγιοι" στό παρελθόν είχαν άριστες σχέσεις, πού σέ κάποια στιγμή γιά άγνωστο λόγο κλονίστηκαν. Ο κ. Άμβρόσιος κατηγορεί τόν άδελφό του γιά κακή διαχείριση τής έκκλησιαστικής περιουσίας, δίνοντας συνέχεια σ' όσα είπαν οί δύο μεταξύ τους κατά τή διάρκεια των συνεδριάσεων τής Ίεραρχίας.

«Όταν μετ' ού πολύ άνήλθες εις τό βήμα, αντί νά άπαντήσης εις τάς

ἐκτοξευθείσας βαρυτάτας ταύτας κατηγορίας, ἀπευθυνόμενος πρὸς με εἶπες τὰ λόγια ταῦτα: «ἐσύ δέν μοῦ τα' μαθες. Ἄγιε Καλαβρύτων; Μαζί δέν τά κάναμε;», λέει σέ κάποιο σημεῖο τῆς ἐπιστολῆς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν κ. Ἱερώνυμο.

Καί συνεχίζει: «...διά τούς νοῦν ἔχοντας ἡ ἀπάντησις αὕτη ἐμπεριέχει μίαν ὁμολογίαν ἐνοχῆς. Δέν ἀρνήθηκες, ὅτι ἔκαμες ὅσα ἐγὼ κατεμαρτύρουν! Δέν ἀπέκρουσες τάς κατηγορίας καί δέν ἔδωσες μίαν πειστικήν ἐξηγήσιν! Ἀπλῶς, εἰσάγων ἓνα χονδροειδές ψέμμα, προσεπάθησες νά δημιουργήσης συνενόχους! Καί βεβαίως δέν εἶμαι συνένοχος καθ' ὅσον οὐδέποτε σέ ἐδίδαξα τοιαῦτα "τερτίπια" καί οὐδέποτε "μαζί" ἐκάναμε τοιαῦτα ἐγκλήματα!» Καί ἀφού τόν χαρακτηρίζει «ἀπαίσιο» καί «μοχθηρό πρόσωπο», τόν κατηγορεῖ γιά τή σχέση μέ τό μητροπολίτη Ζακύνθου Χρυσόστομο.

«Εἰς τό ἐρώτημά σου-γράφει-μαζί δέν τά κάναμε, ἡ ἀπάντησις εἶναι καταφατική. Ναί, μαζί τά κάναμε. Ἀλλά τί καί ποιά ἐκάναμε μαζί; Μαζί ἐπραγματοποιούσαμε παραστάσεις πρὸς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Σεραφεῖμ, διά νά τοῦ ἐπιστήσωμεν τήν προσοχήν ὡς πρὸς τόν τότε Δωδώνης κ. Χρυσόστομον καί ἄλλα τινά πρόσωπα, τοῦ περιβάλλοντός του. Διά νά εἴπωμεν πρὸς τόν Μακαριώτατον, ὅτι ἡ τόση ἐμπιστοσύνη τήν ὁποίαν ἐπιδεικνύει πρὸς τόν Δωδώνης Χρυσόστομον ἐκθέτει ἀνεπανορθώτως τόσον τήν Ἐκκλησίαν ὅσον καί τόν ἴδιον προσωπικῶς! Διά νά ζητήσωμεν τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Δωδώνης ἀπό νευραλγικάς θέσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως! Ναί, αὐτά πράγματι ἐκάναμε μαζί! Καί δυστυχῶς τώρα βλέπω νά συμπλέης μέ τόν ἄνθρωπον αὐτόν καί μάλιστα νά στηρίζεσαι εἰς τούς "τραμπουκισμούς" ἑνός τοιούτου ἐκκλησιαστικοῦ προσώπου!».

«Ἀπάντηση» ἀπό ὑποστηρικτές

Ἡ «ἀπάντηση» στήν ἐπιστολή τοῦ μητροπολίτη Καλαβρύτων δέν δόθηκε ἀπό τό μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδείας, ἀλλά ἀπό ἀρχιμανδρίτες καί ἱερεῖς πού ὑποστηρίζουν τόν κ. Ἱερώνυμο.

Ἡ ἐπιστολή διατηρεῖ χαμηλοῦς τόνους καί ὅπως ἀναφέρουν οἱ ὑπογράφοντες γράφτηκε γιατί οἱ ἴδιοι ἔχουν γίνει μάρτυρες **«μῆς συνεχῶς ἐπιδεινούμενης ἀνάδελφης νοοτροπίας, ἡ ὁποία ἐξανεμίζει τήν ἀγάπη καί σύμπνοια, καί μᾶς καθιστᾷ βορά στά ἀδηφάγα ΜΜΕ»**.

Στήν ἐπιστολή-ἀπάντηση οἱ ὑπογράφοντες μιλοῦν γιά ἦθος καί ὕφος «τό ὁποῖο ἐπωάζεται, ἐκτρέφεται, ἐκπέμπεται καί διαχέεται, σέ "σκοτει-

νούς διαδρόμους", μέ κατάληξη (φυσική) τά έντυπα καί ήλεκτρονικά Μέσα πάσης φύσεως, πού καί πολλά έρωτηματικά μᾶς δημιούργησε ἀλλά καί μᾶς προβλημάτισε. Ἐχοντας ὅμως μάθει στόν εύλογημένο χῶρο τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας σέ μία ἄλλη ποιμαντική προσέγγιση τῶν προσώπων καί τῶν θεσμῶν, σέ μία διαφορετική διαλεκτική ἀντιμετώπισή τους παραμείναμε μέχρι τώρα σιωπηλοί παρατηρητές, πλήν "ἀγραυλοῦντες φύλακες».

Κοινοποίηση καί στό Οἰκουμενικό

Ἐκεῖνο, πού ἀξίζει νά σημειωθεῖ εἶναι ὅτι ἡ ἐπιστολή κοινοποιήθηκε **ἐκτός τῶν ἄλλων καί στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.**

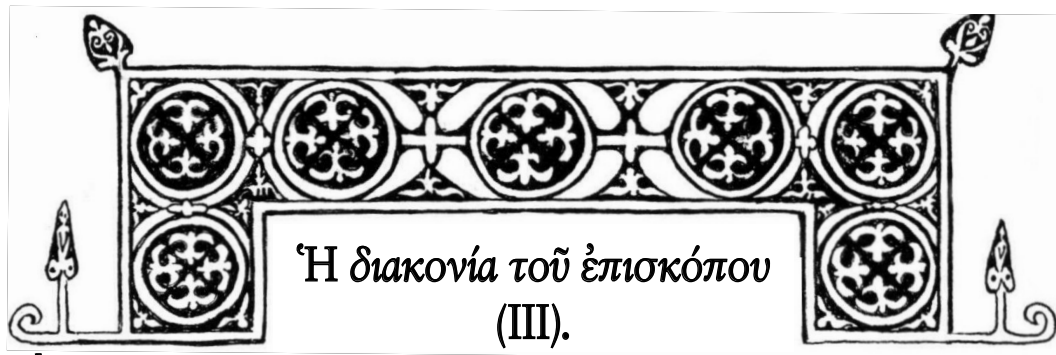
Ἀπό τήν ἀπάντηση πρὸς τόν μητροπολίτη Καλαβρύτων φαίνεται καθαρά ὅτι τό παιχνίδι τῆς διαδοχῆς βρίσκεται στό ἀποκορύφωμα. Οἱ ἱερεῖς χωρίς νά ἀπαντοῦν στίς κατηγορίες πού ἐκτοξεύει ὁ μητροπολίτης Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος πρὸς τό μητροπολίτη Θηβῶν Ἱερώνυμο, μιλοῦν γιά «διχαστικό κλίμα, πού ἔχει ἀπλωθεῖ καί δηλητηριάζει τόν χῶρο τῶν κληρικῶν, καί τό χειρότερο ὅπως ἀντιλαμβανόμαστε ἀπό τήν καθημερινή μας ἐπαφή μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ τά συμβαίνοντα ἀποστασιοποιοῦν μέ ραγδαῖο ρυθμό τούς πιστούς, ὠθώντας τους σέ μία ἰδιότυπη θρησκευοποιημένη ἀπομόνωση κάτι σάν ἐκκλησία δίχως ποιμένες, ἀφοῦ οἱ τελευταῖοι τούς εἴμαστε ἀπό ἀδιάφοροι ἕως ἀποκρουστικοί».

Καί σχολιάζουν ἓνα συγκεκριμένο σημεῖο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ἀμβροσίου, ὅπου ὁ τελευταῖος ἀναφέρει ὅτι «**τώρα ὑπάρχει ἓνας Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τήν δύσιν του καί ἐπομένως ὅλα τά κακά δύνανται νά συμβοῦν...**». «Δηλαδή Σεβασμιώτατε-ρωτοῦν-ἐκτοτε οἱ συνοδικοί Ἐπίσκοποι δέν γνωρίζουν τί ὑπογράφουν;».

Τά «ἀλληλομαχαιρώματα» μεταξύ τῶν ἱεραρχῶν πού ἔχουν δηλώσει ἄμεσα ἢ ἔμεσα τήν ὑποψηφιότητά τους γιά τήν Ἀρχιεπισκοπή εἶναι σίγουρο ὅτι θά συνεχιστοῦν. Ὅπως εἶναι σίγουρο πώς κερδισμένος θά βγεῖ ἐκεῖνος, ποιῷ θά καταφέρει νά σταθεῖ ὅσο πιό μακριά μπορεῖ ἀπό «τή μάχη τῆς διαδοχῆς».

Θωμᾶς Τσάτσης
Δημσιογράφος
«Ἐλευθεροτυπίας»





1

«Δεῖ τόν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι».

Τό παρόν ἄρθρο εἶναι τό τρίτο ἀπό μιᾶ σειρά τριῶν αὐτοτελῶν ἄρθρων, διαφόρων ξένων συγγραφέων, πού πραγματεύονται τό σημαντικό θέμα τῆς διακονίας τοῦ ἐπισκόπου στήν Ἐκκλησία σήμερα. Τά ἄρθρα τά ἐρανιστήκαμε ἀπό διάφορες ἱστοσελίδες τοῦ διαδικτύου καί τά δημοσιεύουμε συγκεντρωμένα ἐν μεταφράσει. Ὁ συγγραφέας τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι Μητροπολίτης τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας).

Κανείς δέν μπορεῖ νά λάβει τή θεία χάρη ἀπό μόνος του. Ἡ θεία χάρη καλεῖ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ὅποιος μέ γνισιότητα τήν προσεγγίζει, νιώθει τιποτένιος καί παραμένει στά μάτια του ἕνα τίποτα μέχρι τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως. Ὁ καθένας μας πρέπει νά ἔχει συναίσθηση τῶν ταλέντων του, ἀναγνωρίζοντάς τα ὡς δῶρα τοῦ Θεοῦ. Πάει ὅμως χαμένος ἂν θεωρήσει ὅτι τά ταλέντα του τοῦ ἀνήκουν. Τά ἔχει ὡς δῶρα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος καί μπορεῖ νά τά πάρει πίσω, ἂν ἔτσι θελήσει.

Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τά διακονήματα μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Κάθε ὑπευθυνότητα, πού ἀναλαμβάνουμε, εἶναι δωρεά. Στό βάθος της, ἡ ὅποια διακονία εἶναι δῶρο, πού κατέρχεται σέ σένα ἄνωθεν. Ἄν τήν ἀναλάβεις, μὴν ἐπιτρέψεις στόν ἑαυτό σου νά πιστέψει ὅτι τήν ἄξιζες. Στήν πραγματικότητα ὁ Κύριος σέ καλεῖ κάθε μέρα νά ὑπάρξεις ὡς «καινή

κτίσις». Ἄν νιώθεις ὅτι ἔχεις γίνει σκεῦος τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μή ξεχνᾷς ὅτι «ἐχομεν τόν θησαυρόν τοῦτον ἐν ὀστροκίνοις σκεύεσιν» (Β΄ Κορ. δ΄ 7). Νά εἶσαι εὐτυχής πού σοῦ ἔχει ἀνατεθεῖ αὐτός ὁ θησαυρός, ἀλοίμονό σου ὅμως ἂν θεωρήσεις τόν ἑαυτό σου ὡς κάτι παραπάνω ἀπό πηλό.

Μέ τίς σκέψεις αὐτές προσεγγίζω τά λόγια τοῦ Παύλου: «Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τόν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι» (Α΄ Τιμ. γ΄ 1-2). Ἐδῶ δέν θά ἐνδιατρίψω στήν ἱστορική ἔννοια τῆς λέξεως «ἐπισκοπή». Ὅταν γραφόταν ἡ ἐπιστολή, δέν ὑπῆρχε ἀκόμα σαφής διάκριση μεταξύ ἐπισκόπου καί πρεσβυτέρου ἢ τουλάχιστον ἡ διάταξη τῶν βαθμῶν ἱεροσύνης δέν ἦταν ἀκόμα ἐνιαία σ' ὅλες τίς Ἐκκλησίες. Ἐμεῖς σήμερα ὅταν διαβάζουμε τή λέξη «ἐπισκοπή» ἐννοοῦμε τό λειτουργήμα αὐτοῦ, πού ὀνομάζεται Μητροπολίτης, (ἐτυμολογικά, ὁ

ἐπίσκοπος μιᾶς σημαντικῆς πόλεως).

Ὅποια ἔννοια καί ἂν δώσουμε στή λέξη, δέν σημαίνει ὅτι ὁ Παῦλος ἔπαινε φιλοδοξίες ἀνθρώπων ἢ ὅτι τοὺς ἐνθαρρύνει νά πασχίζουν νά γίνουν ἐπίσκοποι. Αὐτό εἶναι δῶρο Θεοῦ, ἀνεξάρτητο ἀπὸ τίς ἀνθρώπινες φιλοδοξίες. Τό νόημα τοῦ χωρίου εἶναι σαφές: ἂν σοῦ ἔλθει τέτοια ἐπιθυμία, γνώριζε ὅτι ἐπιθυμεῖς κάτι τό ἀσύλληπτα σημαντικό. Πρέπει, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νά εἶσαι ἀνεπίληπτος. Καί αὐτό δέν θά τό κρίνεις ἐσύ, ἀλλά ἄλλοι: ἄνθρωποι μέ πνευματική εὐαισθησία.

Πράγματι, δέν ἐπιτρέπεται οὔτε κἂν νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ὑποψηφιότητα γιά τό λειτούργημα τοῦ ἐπισκόπου κάποιου, πού εἶναι γνωστό ὅτι ἔχει διαπράξει ἔστω μία πράξη ἀκάθαρτη ἀπὸ τά ἔργα τοῦ διαβόλου. Ὅποιος σταθεῖ, ἔστω γιά λίγο, εὐνοϊκά πρὸς μιά τέτοια ὑποψηφιότητα, γίνεται μέτοχος καί αὐτός τῆς ἴδιας ἀκαθαρσίας. Ὁ ρυπαρός ὁδηγεῖ καί ἄλλους σέ πράξεις ρυπαρές. Ἀναπόφευκτα, ἓνα πρόσωπο διεφθαρμένο εἶναι πηγή διαφθορᾶς γιά τό περιβάλλον του.

Ἔτσι ὁ Παῦλος στή συνέχεια τοῦ παραπάνω χωρίου, ἀναφέρει πλῆθος ἀρετῶν, πού πρέπει νά κοσμοῦν τόν ὑποψήφιο πνευματικό ἡγέτη. Λέει π.χ. ὅτι πρέπει νά εἶναι: «νμφάλιος, φιλόξενος, διδασκτικός, μή πάροινος (ὄχι μέθυσος), μή πλήκτης (ὄχι βίαιος), μή αἰσχροκερδής, ἀλλ' ἐπιεικής, ἄμαχος (εἰρηνικός)», κτλ. Ὅποιος δηλαδή δέν ἔχει νά ἐπιδείξει πλοῦτο ἀρετῶν δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ἀνεπίληπτος. Ὁ κῶρος δέν ἐπιτρέπει νά πραγματευθοῦμε κάθε ἀρετὴ λεπτομερῶς. Γενικά λέμε ὅτι ὁ πνευματικός ἡγέτης πρέπει νά βρίσκεται σέ διαρκή ἐγρήγορση. Νά ἐπιτηρεῖ τόν ἑαυτό του στενά καί νά ἐλέγχει τὴ συμπεριφορά του. Ἔτσι θά

μπορέσει νά παρακινήσει καί ἄλλους νά ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι κῶρος γιά νά κοιμᾶται κανεῖς. Ὅλοι πρέπει νά βλέπουμε τὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας σάν ἀτίμητο θησαυρό, πού ἔχουμε χρέος νά διαφυλάξουμε. Πρέπει νά συμμετέχουμε ὁλόψυχα σ' αὐτήν, νά ἀγαπᾶμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καί, μέ μετάνοια καί ἀδιάλειπτη θυσία γιά τοὺς ἀδελφούς μας, νά διασφαλίζουμε τὴν ἐνότητα τοῦ Ἁγίου Λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι θέλουν νά ἐκρησινάξουν ἀμέριμνοι ἅς τό κωνέψουν: ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι κρεββάτι οὔτε γιά τὸν πιστό οὔτε γιά τὸν ποιμένα.

Πνευματικός ἡγέτης σημαίνει καλὸς διδάσκαλος. Ὁ Χριστιανισμός εἶναι γνώση τῆς ἀλήθειας καί διδασχὴ. Μιά Ἐκκλησία, πού ἀρκεῖται σέ τελετές, τίς ὁποῖες κανεῖς δέν καταλαβαίνει, σέ τί χρησιμεύει; Ἐπομένως, ἂν κάποιος δέν ἔχει τό χάρισμα τῆς διδασχῆς καί τοῦ κηρύγματος δέν μπορεῖ νά εἶναι κατάλληλος γιά θέση ποιμαντική, ἱερέως ἢ ἐπισκόπου. Μπορεῖ νά εἶναι κατάλληλος γιά ψάλτης ἢ γιά σιωπηλὸς μοναχὸς ἢ γιά νά ὑπηρετεῖ τό ναὸ μέ ὁποιοδήποτε ἄλλο τρόπο. Ὅλα αὐτά εἶναι εὐλογημένες διακονίες καί ὅσοι ἀπὸ μᾶς τίς ἀναλάβουμε πρέπει νά θεωρήσουμε τὸν ἑαυτό μας εὐτυχί. Χριστιανισμός πάντως σημαίνει κατανόηση τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, μετοχή στή λογικὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας καί σεβασμὸς στήν Ἱερὴ Παράδοση. Ἡ τήρηση αὐτῶν τῶν ὅρων εἶναι ἰσόβιο χρέος ὅλων ἀνεξαιρέτως. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀπλὸς πιστὸς καλεῖται νά ὁμολογεῖ τὴν πίστιν του μέ τὴ γλῶσσα του, ὅπως λέει ὁ Ἀπόστολος (βλ. Ρωμ. ι' 9-10), πόσο μᾶλλον ἓνας κληρικός, «ὑπρέτης τοῦ Λόγου», ὅπως ἀποκαλεῖται κατὰ τὴν χειροτονία του, πρέπει νά δίδει τὴ μαρτυρία τοῦ Λόγου. Ἐνας βουβὸς δέν

μπορεῖ νά λάβει ἱεροσύνη, ἔστω καί ἂν ξεπερνᾷ σέ ἀγιότητα ὅλους ὅσους μετέχουν στοῦ ἱερατεῖο. Κάποιοι πιστοί ἔφεραν ἕναν ἄντρα στόν Ἄγ. Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο μέ τήν παράκληση νά τόν χειροτονήσει. Τούς ρώτησε τί γνωρίζουν γι' αὐτόν. Εἶπαν ὅτι εἶναι εὐσεβής. Τούς ἀπάντησε ὅτι αὐτό δέν εἶναι ἀρκετό, γιατί ὅλοι οἱ Χριστιανοί πρέπει νά εἶναι εὐσεβεῖς. Χρειάζεται ἐπιπλέον νά ἔχει καί βαθειά κατάρτιση.

Ὁ ἐπίσκοπος δέν πρέπει νά εἶναι «πλήκτης (βίαιος)», «ἀλλ' ἐπεικής, ἄμαχος (εἰρηνικός)», διότι ὁ Κύριος ἔχει πεῖ «μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ» (Ματ. ια' 29). Γιατί ὁ Κύριος διάλεξε αὐτές τίς δύο ἀρετές γιά νά χαρακτηρίσει τό Πρόσωπό του; Διότι εἶναι οἱ κορωνίδες. Μόνο ἂν εἶσαι ταπεινός ὁ Κύριος θά σέ ὑψώσει. Ἀλλά καί ἐσύ μέ τή δική σου ταπείνωση θά μπορέσεις νά ἀνορθώσεις ἄλλους. Μόνο ἂν ἀγαπήσεις τήν ταπείνωση καί τή βίωσεις θά μπορέσεις νά γίνεις ἀκόλουθος τοῦ Σωτῆρος στή θυσιαστική πορεία Του.

Δέν θά μᾶς ἀπασχολήσει ἡ ἐννοιολογική διαφορά τῶν ἀρετῶν χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πραότης, τίς ὁποῖες ὁ Παῦλος ἀναφέρει στήν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή. Τό σημαντικό εἶναι ὅτι τίς θεωρεῖ μαζί μέ ἄλλες ὡς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄν δέ συσχετίσουμε τό γεγονός αὐτό μέ ὅσα ὁ Ἀπόστολος παραγγέλλει πῶς πάντως καταλαβαίνουμε ὅτι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἶναι Ἐκεῖνο, πού παράγει μέσα μας ἕναν τρόπο ζωῆς ἀνώτερο, πνευματικό.

Σχετικά μέ αὐτό, πού εἶπε ὁ Παῦλος, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νά εἶναι «ἄμαχος (εἰρηνικός)», ἔχω παρατηρήσει σέ μιά σειρά περιπτώσεων ὅτι ἡ πῶς ἀποτελεσματική ἐπίπληξη σέ ἕναν πιστό, πού

παρεκτράπηκε, εἶναι αὐτή πού δέν συνοδεύεται ἀπό ὀργή. Μέ τήν ἀοργησία σου τοῦ δίνεις ἀκόμα ἕνα ἄριστο παράδειγμα, ἂν αὐτός ἔχει κυριευθεῖ ἀπό θυμό. Εἶναι κάτι, πού θά φέρει κοντά στοῦ Θεοῦ, καί σένα καί αὐτόν, τόν ὁποῖο ἐπιτιμᾷς.

Ὅταν ἡ Γραφή λέει ὅτι ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νά εἶναι «ἀνεπίληπτος» σημαίνει πρῶτον, ὅτι ἕνα ἀνεπίληπτο πρόσωπο δέν εἶναι κάτι τό ἐξωπραγματικό καί δεύτερο, ὅτι ὑπάρχουν καταστάσεις μέ τίς ὁποῖες δέν παίξει κανεῖς. Οἱ ὑπεύθυνοι γιά νά ἐπιλέξουν ἕνα πρόσωπο πρέπει νά χύσουν ἅπλετο φῶς στή ζωή του καί νά τήν ἐξετάσουν σέ κάθε της λεπτομέρεια, πρὶν τόν θεωρήσουν ὑποψήφιο καί τόν ἐκλέξουν. Πρέπει νά θέσουν ὅρους δεσμευτικούς γιά προαγωγή προσώπων σέ ἀνώτερες θέσεις. Δηλαδή, νά μὴν γίνεται διάκονος κάποιος, πού δέν εἶναι ἀνεπίληπτος, καί ἂν γίνεи τό λάθος καί χειροτονηθεῖ δέν πρέπει νά προωθεῖται στήν

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

ιεροσύνη. Ἄν καί πάλι γίνει λάθος καί γίνει ιερέας νά μή προωθεῖται στήν ἀρχιεροσύνη. Ἕνας ἀνάξιος ἐπίσκοπος διασπείρει τήν ἀναξιοτήτά του στήν Ἐκκλησία, τήν ὁποία διαπομαίνει. Ἄν π.χ. εἶναι φιλοχρήματος ἐξωθεῖ αὐτούς, πού διοικεῖ σέ δωροδοκίες πρὸς τό πρόσωπό του προκειμένου νά ἐξασφαλίσουν τήν εὐνοιά του, καθὼς καί σέ κλοπές. Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία μετατρέπεται σέ σπήλαιο ληστῶν.

Οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας θεωροῦν ὑπαρκτό τό ἐνδεχόμενο νά σημειωθοῦν συχνά ἁμαρτίες στόν κλῆρο. Γι' αὐτό ἔχουν θεσμοθετήσει δικαστικές διαδικασίες γιά ἱερεῖς καί μητροπολίτες, οἱ ὁποῖες κάποτε μπορεῖ νά καταλήξουν καί σέ καθαιρέσεις, δηλαδή ἀποπομπές ἀπό τίς τάξεις τοῦ κλήρου ἀναξίων ἱερωμένων. Κατά τή γνώμη μου μιά Ἐκκλησία, πού ἀποφεύγει νά δικάσει, δέν ἔχει τή δυνατότητα νά ἐμπνεύσει στόν λαό τί εἶναι ἀρετή. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ κῶρος, στόν ὁποῖο ἐξαγιαζόμαστε. Ὁ Ἰησοῦς μᾶς ἐξαγνίζει διά τῶν Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων τους, τῶν ἐπισκόπων καί ἐν γένει τῶν κληρικῶν. Οἱ διεφθαρμένοι ὅμως ἐξ αὐτῶν ἀκολουθοῦν τίς ἁμαρτίες τους. Δέν εἶναι διάδοχοι ἁγίων.

Ἡ κάθαρση μέσα στήν Ἐκκλησία

ξεκινᾷ ἀπό τοὺς ἡγέτες Της. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι δυνατόν νά ἀδρανεῖ περιμένοντας, ὅσοι ἱερεῖς καί ἐπίσκοποι ἔχουν σοβαρές πτώσεις, νά μετανοήσουν. Δέν μπορεῖ νά ἀφήσει τό κακό, πού προκαλοῦν, νά τεθεῖ ἐκτός ἐλέγχου. Ὁ στόχος Της εἶναι ἓνας καί μοναδικός: ἀποπομπή.

Ὁ Μέγας Βασίλειος καθάισε κάποτε ἓναν ἱερέα, πού εἶχε διαπράξει μοικεῖα. Μετά ἀπό πολλά χρόνια ὁ καθαιρεμένος βρέθηκε σέ μιά κηδεῖα. Πλησίασε τό φέρετρο καί ἀκούμπησε τό νεκρὸ σῶμα. Ὁ νεκρὸς ἀναστήθηκε. Πῆγε τότε στό Βασίλειο καί τοῦ εἶπε: «Θέλεις καλύτερη ἀπόδειξη γιά τήν ἀγιότητα, στήν ὁποία ἔχω φτάσει, γιά νά μέ στείλεις πίσω στό ποίμνίό μου;» Ὁ Βασίλειος ἀπάντησε: «Ἡ ἀγιότητά σου εἶναι κάτι μεταξύ σοῦ καί τοῦ Θεοῦ. Δέν μπορεῖς ὅμως νά πᾶς στό ποίμνίό σου, γιατί τοὺς σκανδάλισες. Δέν μπορεῖς νά ἐπιστρέψεις σ' αὐτούς».

Ποιὸς θά μᾶς δώσει ἄνδρες σάν τό Μέγα Βασίλειο, ἔτσι πού νά αἰσθανθοῦμε ὅτι ἀνήκουμε μέ γνησιότητα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ;

Ὁ Μητροπολίτης Ὁρους Λιβάνου

Γεώργιος Khodr.

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιά γνωριμία μέ τό συγγραφικὸ ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: spora.gr